

Andet derved, at det af den medfølgende Overtigt over den Fremgang, som den omhandlede Overgang hidtil har havt, fremgaaer, at denne Overgang i Tidsrummet fra 1834 til 1843 har været størst for Præstetiendens og mindst for Kirketiendens Bedkommende, og altsaa størst for de Tienders Bedkommende, paa hvilke den ovenomhandlede Bestemmelse i § 5 i Plac. af 17de Jan. 1842 maa antages at have havt meest Indflydelse, og hvor denne Bestemmelse saaledes kan forudsættes at have været en, om end ikke i høj Grad, saa dog medvirkende Aarsag til Overgangen.

Naar man nu ophæver saavel den omhandlede Bestemmelse om Tiendebeestillaget, der vistnok i mange Tilfælde har afholdt Oderen fra at begjere Tiendens Fastsættelse, som de Indskrænkninger, der tidligere paahvilde Tiendetageren med Hensyn til Besøtsen til at begjere Tiendens Regulering, og den Grund tillige sneres, der i mange Tilfælde afholdt Tiendetageren fra at benytte selve denne indskrænkede Ret, nemlig Udgiften til, naar Oderen begjerte Tienden bestemt, at erholde Tiendebeestillaget, saa maa det formeentlig ansees for utvivlsomt, at Naturaltiendens Overgang til en fast Afgift vil i den følgende Tid stridde ikke lidet stærkere frem end tidligere, og i saa Fald tør al Tiendeydelse i Kjærven ventes at ville opføre om ikke lang Tid.

Det fremgaaer nemlig af den ovennævnte Overtigt, at, medens det Quantum Hartkorn, hvis Korntiender ikke vare bestemte, i Aaret 1834 udgjorde circa 345,000 Tønder eller 36 Procent af hele det tiendeydende Quantum Hartkorn (circa 935,000 Tønder) i det egentlige Danmark (Bornholm undtagen), var der i Aaret 1848 ikkun circa 58,000 Tønder Hartkorn tilbage, hvis Tiender ikke vare fast regulerede, eller 13 Procent af hele det tiendeydende Quantum Hartkorn.

Ministeriet har derfor ei troet, at det vil være fornødent, i alt Fald ikke for Tiden, at gaae ind paa Landbocommissionens Forslag om at foreskrive, at al Naturaltiende inden en vis Tid skulde forandres til en fast Afgift, da det tilsigtede Diemed formeentlig vil kunne opnaaes uden Tvangs Anvendelse, som dog i mange Tilfælde vil

være forbunden med Misligheder og i alt Fald snarere synes at burde fremtræde i Forbindelse med den almindelige Sag om reelle Byrders Afløsning.

59de Møde.

Tirsdagen den 7de Mai

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Det Første, der bliver at foretage idag, er Valg af Landstingets Embedsmænd, som ville blive gjældende for de næste 4 Uger. Jeg skal tillade mig at anmode den ærede Viceformand om at foranstalte en Formand valgt.

Efterat Viceformanden (H. P. Hansen) derpaa havde indtaget Forsædet, foretoges Valget af en Formand, ved hvilket Statsraad, Høiesteretsassessor **P. D. Bruun** gjenvalgtes med 34 Stemmer af 38. 2 Stemmer faldt paa Dahl, 1 paa H. P. Hansen og 1 paa Blechingberg.

Efterat den saaledes gjenvalgte Formand atter havde indtaget sit Sæde, skredes til Valget af en Viceformand, ved hvilket Bankdirektør **H. P. Hansen** gjenvalgtes med 35 Stemmer af 38. 3 Stemmer faldt paa Dahl.

Bed det derpaa foretagne Valg af 4 Secretærer erholdt Frich 34 Stemmer, Køster 33, Skolef. Sørensen 31 og Sidenius 20. Der var afgivet 40 Stemmesedler, hvoraf de 5 imidlertid vare ugyldige paa Grund af at Navnet Sørensen ikke var tilstrækkeligt betegnet.

Formanden: Jeg skal tillade mig at annoncere, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen angaaende Forslag til Lov om Krigsskat for 1850. Betænkningen er omdeelt paa Dhr.s Pladser.

Den Sag, der derefter bliver at foretage, er Sagen angaaende Forslag til Lov betræffende Ligningen af adskillige Skatter samt angaaende Eftergivelse i Landskattens Beløb af Jorder og Tiender for Aaret 1850. Det er til første Behandling, Sagen foretages.

Da Ingen begjerede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Sagen skulde overgaae til an-